

Dževad Karahasan rođen je u Duvnu (BiH, tada SFR Jugoslavija) 1953. Školovao se u Duvnu i Sarajevu (komparativna književnost i teatrologija), doktorirao na Filozofskom fakultetu Zagrebačkog sveučilišta s radom, "Dramaturški modeli u Krležinome Glembajevskom ciklusu".

Radio kao dramaturg u Narodnom pozorištu Zenica i Narodnom pozorištu Sarajevo, urednik u reviji "Odjek" i časopisu "Izraz", profesor na Akademiji scenskih umjetnosti Sarajevo i Filozofskom fakultetu Sarajevo, te kao lektor na Univerzitetu Goettingen. Bio gostujući profesor na univerzitetima Salzburg i Innsbruck.

Knjige su mu prevedene na njemački, francuski, talijanski, španjolski, engleski, češki, poljski, slovenski, nizozemski.

Dobitnik je više međunarodnih književnih nagrada, Nagrade izdavačke kuće "Veselin Masleša", Nagrade Željezare Sisak i Nagrade za književnost franjevačke provincije Bosna Srebrena povodom 700. godina djelovanja franjevacu.

Živi u Sarajevu i Grazu. Predaje na Filozofskom fakultetu u Sarajevu.

Objavio:

Romani:

Istočni diwan, Sarajevo, 1989.

Stidna žitija, Novi Sad, 1989.

Stid nedjeljom, Zagreb, 1990.

Šahrijarov prsten, Sarajevo, 1994.

Sara i Serafina, Zagreb, 1999.

Pripovijetke:

Kraljevske legende, Sarajevo, 1980.

Kuća za umorne, Zagreb, 1993.

Drame:

Kralju ipak ne sviđa se gluma, Sarajevo, 1986.

Misionari, Sarajevo, 1989.

Koncert ptica, Salzburg, 1997.

Eseji:

O jeziku i strahu, Sarajevo, 1987.
Dnevnik selidbe, Zagreb, 1993.
Dosadna razmatranja, Zagreb, 1997.
Knjiga vrtova, Zagreb, 2002.
Dnevnik melankolije, Zenica, 2004.

Teorijske i kritičke studije:

Kazalište i kritika, Sarajevo, 1980.
Model u dramaturgiji, Zagreb, 1988.